

EGA A/S (14.01.1979)

14. januar 1979 ble det holdt møte i Tariffrådet for elektrikerfaget i riksmeklingsmannens lokaler i Oslo. for Tariffrådet for elektrikerfaget. Tvistesak ved. firma EGA - Oslo. anlegg: Saga Petrokjemi, Rønningen. Tvistegjenstand: Anvendelse av inventartillegg. I forbindelse med installasjoner i kabelkjeller i kontrollrom.

Tariffrådets medlemmer:

Fra NEKF: Per Ask og Øivind Sollie

Fra EIL: Finn Steen og Erling Ellefsen

Forøvrig også til stede Gunnar Andersen, NEKF og Per Torstensen, EIL.

Gunnar Andersen fremstilte saken på vegne av NEKF. Han nedla slik påstand som angitt i avgjørelsen.

Per Torstensen fremstilte saken på vegne av EIL. Han nedla slik påstand som angitt i avgjørelsen.

Etter drøftelser som har funnet sted. 24. januar, 9. mars og 21. mars 1979 samt åstedsbefaring som fant sted 20. februar 1979, har Tariffrådet avsagt slik avgjørelse:

Saken gjelder spørsmål om anvendelse av 5% inventartillegg til de tarifferte priser for de ledninger og kabler som ligger på kabelbrotraséene i kabelkjelleren i kontrollrommet på Saga Petrokjemis anlegg i Bamle.

Saken er reist av Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund i brev av 15. desember 1977. Organisasjonene foretok en åstedsbefaring 4. april 1978. Saken ble behandlet i organisasjonsmessig møte 21. april 1978 uten at partene kom til enighet.

Saken ble deretter behandlet i Tariffrådet for elektrikerfaget i møter 27. juni og 10. september 1978. Enighet ble ikke oppnådd og saken ble besluttet innbrakt for oppmann oppnevnt av Riksmeklingsmannen.

Riksmeklingsmannen oppnevnte i i brev av 9. november 1978 Reidar Webster som oppmann.

Under prosedyren for Tariffrådet har Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund anført at 5 % tillegget ikke nødvendigvis skal ansees som inventartillegg etter en bokstavlig fortolkning av avtalens bestemmelser om slikt tillegg. NEKF har hevdet at det på grunn av stedlige forhold (plasshensyn) ikke kunne foregå inntrekking av kabler på kabelbroene uten ekstra mannskap. Etter NEKFs syn er det derfor riktig å kreve et 5% tillegg.

Det er videre påpekt av NEKF at interne kabler med fast lengde gjør det nødvendig at kablene tilpasses i søyfer. Dette har medført merarbeid for montøren.

NEKF har nedlagt slik påstand:

"NEKFs syn i protokoll av 21. april 1978 gjøres gjeldene for dette anlegg".

Elektroinstallatørenes Landsforbund har anført at akkordtariffen er basert på gjennomsnitts akkordpriser. Prisene er ment å dekke alle arbeidsoperasjoner med en viss gjennomsnittlig vanskelighetsgrad. De tillegg til akkordprisene som er tatt inn i akkordtariffens generelle del, kommer til anvendelse på arbeidsoperasjoner hvor det foreligger hindringer eller andre forhold som medfører at man blir stilt overfor vanskeligheter som overstiger en viss gjennomsnittlig vanskelighetsgrad. EIL har hevdet at hele anlegget må sees under ett i denne sammenheng. Det vil være riktig å betrakte installasjonene i kabelkjelleren isolert. EIL mener at det ikke er noe som skulle tilsi spesielle tillegg når man vurderer anlegget under ett.

EIL har vist at partene ved starten på anlegget diskuterte spørsmålet om reduksjon i prisene på grunn av kabel mengdens omfang. Partene ble imidlertid ikke enige om en slik avtale. EIL vil også vise til at bedriften etter beste evne har lagt arbeidet så godt til rette som mulig for montørene. EIL har anført at overenskomstens regler om inventartillegg ikke kan komme til anvendelse når det gjelder montering i kabelkjelleren. Kabeltrasèene i kabelkjelleren er en integrert del av anlegget og kan ikke ansees som inventar i overenskomstens forstand.

Når det gjelder NEKFs anførsel om at kravet er berettiget på grunn av manglende plass og økt bemanning, har EIL innvendt at monteringen har vært forbundet med relativt beskjedne vanskligheter når man vurderer den samlede kabelmontasjen under ett. Dessuten at disse vanskeligheter må ansees oppveiet av det faktum at bedriften hadde lagt forholdene godt til rette for montørene.

EIL har nedlagt slik

Påstand

"Kravet om 5% tillegg til kabelprisene i kabelkjelleren avvises".

Flertallet (oppmann, Steen og Ellefsen) er av den oppfatning at det i det foreliggende tilfelle ikke ville være riktig å anvende overenskomstens regler om inventartillegg som hjemmel for et krav om tillegg på 5%. Etter flertallets mening er disse regler ment å gjelde for helt andre forhold enn dem som har hersket under montering av kabler i kabelkjelleren. Flertallet vil i den anledning vise til de kommentarer som finnes til overenskomsten vedrørende inventartillegg.

I forbindelse med sin påstand om at monteringen på grunn av plasshensyn medførte større bemanning, har NEKF anført at bestemmelsene i overenskomstens 150-15 kan ansees som hjemmel for kravet på 5% tillegg. Bestemmelsene går ut på at dersom man på grunn av arbeidets art eller særskilte driftsforhold finner at prislistas anvendelse virker urimlig, kan partene avtale andre priser enn akkordprislistenes priser.

Flertallet vil i denne sammenheng bemerke at det etter åstedsbefaring sitter igjen med det inntrykk at arbeidet med å montere kabler i kabelkjelleren har vært av en slik art at det neppe vil være rimlig å komme fram til andre priser enn akkordprislistenes.

Flertallet vil også henvise til at man under befaring også-som et sammenligningsgrunnlag-fikk se monteringsarbeid som det var gitt ekstra tillegg for. Skal man sammenligne disse to monteringsarbeidene, er det etter flertallets mening, en vesens forskjell hva angår vanskelighetsgrad.

I henhold til ovenstående er flertallet kommet til at EILs påstand må tas til følge.

Mindretallet (Ask og Sollie) har kommet til at NEKFs påstand må tas til følge. Mindretallet har i den anledning vist til de anførsler som har fremkommet fra NEKFs side.

SLUTNING

Kravet om 5% tillegg til kabelprisene i kabelkjelleren avvises.

Reidar Webster

Finn Steen

Erling Ellefsen

Øivind Sollie

Per Ask